

Chambre des Représentants

SESSION 1956-1957.

4 AVRIL 1957.

PROPOSITION DE LOI

portant statut syndical
des agents de la police communale.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS.

La Chambre est saisie par le Gouvernement d'un projet de loi portant statut syndical des agents des provinces, des communes, des personnes publiques subordonnées aux provinces et aux communes et des associations de communes (n° 524/1 du 29 mai 1956).

Il est évidemment impossible de prévoir si la Chambre se prononcera en faveur du principe de la création d'un statut syndical des agents communaux. Ce n'est que pour l'hypothèse de l'adoption de ce principe que nous avons déposé un amendement tendant à exclure du champ d'application du projet le personnel de la police communale (document n° 524/3).

C'est sous la même réserve et dans le but de parer à cette éventualité que, pour être logiques, nous déposons la présente proposition, ayant pour objet de pourvoir à l'élaboration d'un statut syndical propre à la police communale.

Pourquoi un statut particulier pour la police ?

La police doit, d'une façon permanente et par tous les moyens mis à sa disposition, garantir le respect de l'autorité, assurer la tranquillité et la sécurité de tous les habitants et faire respecter leurs biens.

Il est d'évidence que cette mission ne peut s'accomplir que dans la neutralité et l'indépendance les plus absolues.

Seul un statut syndical propre à la police communale est susceptible de garantir au maximum cette neutralité et cette indépendance.

Examinons plus en détail les raisons qui militent en faveur de l'instauration de ce statut spécial.

1° En vertu de l'article 90 de la loi communale, le bourgmestre *seul* a dans ses attributions la surveillance de la police communale; il en est le chef et doit jouir, dans ces fonctions, d'une liberté totale. Il ne peut donc être paralysé, dans cette action, par le conseil communal, comme ce serait pourtant le cas si la police communale était soumise au statut syndical préconisé par le projet gouvernemental.

Les policiers ne peuvent actuellement trouver un appui qu'après de leur bourgmestre.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1956-1957.

4 APRIL 1957.

WETSVOORSTEL

houdende het syndikaal statuut
van de agenten der gemeentepolitie.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN.

Bij de Kamer is door de Regering een wetsontwerp ahangig gemaakt houdende syndikaal statuut voor de ambtenaren van provincies, gemeenten, onder provincies en gemeenten ressorterende publiekrechtelijke personen en verenigingen van gemeenten (n° 524/1 van 29 mei 1956).

Het is natuurlijk uitgesloten te voorzien wanneer de Kamer zich zal uitspreken ten gunste van de invoering van een syndikaal statuut van het gemeentepersoneel. Het is dan ook in de onderstelling dat dit beginsel zal worden aangenomen dat wij een amendement hebben ingediend dat ertoe strekt het personeel van de gemeentepolitie van de toepassing van het voorstel uit te sluiten (St. n° 524/3).

Het is met hetzelfde voorbehoud en met het oog op deze onderstelling dat wij, om logisch te zijn, dit voorstel indienen, dat ertoe strekt te voorzien in het opmaken van een bijzonder syndikaal statuut voor de gemeentepolitie.

Waarom een bijzonder statuut voor de politie ?

De politie moet voortdurend en met alle middelen waarover zij beschikt instaan voor de eerbiediging van het gezag, zorgen voor de rust en de veiligheid van alle inwoners en hun goederen beschermen.

Het spreekt vanzelf dat deze taak niet kan vervuld worden zonder de meest volstrekte onpartijdigheid en zelfstandigheid.

Alleen een speciaal syndikaal statuut van de gemeentepolitie kan deze onpartijdigheid en zelfstandigheid ten volle verzekeren.

Laten wij nu wat dieper ingaan op de redenen die pleiten voor de invoering van dit speciaal statuut.

1° Krachtens artikel 90 van de gemeentewet behoort het toezicht op de gemeentepolitie *alleen* tot de bevoegdheid van de burgemeester; hij staat aan het hoofd van de politie en moet, als dusdanig, volkomen vrij kunnen handelen. Hij mag dus in zijn optreden niet gehinderd worden door de gemeenteraad, zoals dit nochtans het geval zou zijn indien het in het regeringsontwerp voorgestelde syndikaal statuut op de gemeentelijke politie werd toegepast.

Thans kunnen de politiebeambten slechts bij hun burgemeester steun vinden.

Les avis d'un comité syndical, composé de délégués autres que des policiers, seraient aussi illégaux que les interpellations au conseil communal.

L'application du projet gouvernemental à la police saperait l'autorité du bourgmestre et serait néfaste à la discipline de corps. Les actions syndicales locales sont nombreuses en matière disciplinaire, domaine exclusivement du bourgmestre jusqu'à un mois de suspension.

D'autre part, l'action disciplinaire en matière judiciaire, place les commissaires et leurs adjoints sous la surveillance directe de M. le Procureur Général. En matière administrative, l'approbation du Gouverneur intervient. Il ne serait pas indiqué de soumettre ces cas à un comité composé d'ouvriers et d'employés.

2° Nous savons par expérience que les délégués des organisations syndicales à caractère politique cumulent fréquemment leur mandat avec celui de conseiller communal. Nous connaissons des fonctionnaires de grandes villes, occupant un mandat politique dans des communes moyennes et le cas de l'ouvrier communal d'une commune importante, mandataire syndical local, occupant le mandat d'échevin d'une grande commune voisine n'est pas unique. Les policiers sont exclus de cette éligibilité en raison de leur délicate fonction. (Loi électorale communale et article 48 de la loi communale).

La défense des intérêts propres à la police deviendrait de ce fait rapidement illusoire.

3° Par ailleurs, dans les communes où la majorité est formée d'un cartel politique, les exigences d'une représentation policière pour chaque syndicat morcèleraient le corps de police en autant de fractions politiques.

Ces policiers devraient lier leur sort à celui de la fraction choisie avec toutes les conséquences qui en résulteraient, notamment pour la « chasse » aux bonnes places, tels que chauffeur, préposé à la permanence, etc.

Les critères d'avancement, basés actuellement sur l'ancienneté et la compétence, feraient place au choix conditionné par l'adhésion à un syndicat politique déterminé. La cohésion disciplinaire serait brisée au détriment du fonctionnement normal de la police. Chaque fois qu'une place deviendrait vacante dans le cadre, ce serait l'inévitable dosage politique, réglé par les représentants syndicaux, qui porterait la lutte à outrance dans le cadre policier et ce du grade de brigadier au commissaire en chef.

Il est évident que cette pratique donnerait le commandement à des éléments incapables dont la compétence, en cas d'événements graves, ne serait pas à la hauteur des responsabilités à assumer. Chaque fraction syndicale chercherait à attribuer à ses représentants des promotions de manière à occuper des postes d'officier chef de brigade, aux fins d'user de cette pression pour amener les agents sous les ordres du délégué ainsi promu, à adhérer à son syndicat. En peu de temps se créeraient ainsi des brigades rivales dont l'action serait néfaste pour toute la vie policière.

Cette action serait particulièrement agissante aux périodes électorales avec toutes les conséquences que l'on devine.

Par contre, le statut spécial pour la police donnerait, par le même processus d'élection, la possibilité à tous les policiers belges de choisir l'organisation qui défendrait leurs intérêts. Au lieu de l'étouffement par le nombre, les policiers pourraient user librement des avantages que donne la représentation syndicale.

De adviezen van een syndicaal comité, waarin andere leden dan politiebeambten zouden zetelen, zijn even onwettelijk als de interpellaties in de gemeenteraad.

De toepassing van het regeringsontwerp op de politie zou het gezag van de burgemeester ondermijnen en de korps-tucht schaden. De plaatselijke syndicale acties zijn talrijk op disciplinair gebied, dat tot en met één maand schorsing uitsluitend tot de bevoegdheid van de burgemeester behoort.

Wat de tuchtvordering in gerechtszaken betreft staan de commissarissen en hun adjuncten onder het rechtstreekse toezicht van de Procureur-Generaal. Op administratief gebied is de goedkeuring van de Gouverneur vereist. Het zou ongeraden zijn deze gevallen te laten beslechten door een comité dat samengesteld is uit werklieden en bedienden.

2° Wij weten bij ondervinding dat de afgevaardigden van de politiekgetinte vakverenigingen dikwijls hun mandaat cumuleren met dit van gemeenteraadslid. Wij kennen ambtenaren van grote steden die een politiek mandaat uitoefenen in middelgrote gemeenten, en het geval van een gemeentewerkman van een belangrijke gemeente, plaatselijk syndicaal afgevaardigde, die tevens schepen is in een grote naburige gemeente is zeker niet enig. De politiebeambten kunnen niet tot dergelijk ambt verkozen worden wegens de kiese aard van hun functie. (Gemeentekieswet en artikel 48 van de gemeentewet).

De verdediging van de bijzondere belangen der politiebeambten zou aldus spoedig denkbeeldig worden.

3° In de gemeenten waar de meerderheid samengesteld is uit een politiek cartel, zou de vertegenwoordiging der politiebeambten voor elke vakvereniging het politiekorps in evenveel fracties splitsen.

Het lot van die politiebeambten wordt dan definitief verbonden aan dat van de gekozen fractie, met alle gevolgen ervan, o. m. ten aanzien van de « jacht » op de interessante posten zoals die van chauffeur, van beambte bij politiepost, enz.

De bevorderingscriteria, die thans steunen op anciënniteit en bekwaamheid, zouden plaats maken voor een keuze, afhankelijk van het lidmaatschap van een bepaalde politieke vakvereniging. Het disciplinair verband zou verbroken zijn ten nadele van de normale werking van de politiediensten. Telkens wanneer een plaats openvalt in het kader, zou men zijn toevlucht nemen tot de onvermijdelijke politieke dosering, vastgesteld door de syndikale vertegenwoordigers, wat in het politiekader een onderlinge strijd zonder genade zou ontketen vanaf de graad van wachtmeester tot die van hoofdcommissaris.

Het ligt voor de hand dat door dit systeem het commando in de handen zou komen van elementen wier bekwaamheid, bij ernstige gebeurtenissen, niet zou beantwoorden aan de hun opgedragen verantwoordelijkheid. Elke syndicale fractie zou er naar streven aan haar eigen vertegenwoordigers bevorderingen toe te kennen en zo beslag te leggen op de posten van officier-brigadechef, ten einde op die manier druk te kunnen uitoefenen op de manschappen die onder het bevel van de aldus gepromoveerde afgevaardigde staan en ze ertoe te brengen tot diens vereniging toe te treden. In korte tijd zou dan onder de brigades een rivaliteit ontstaan, die een noodlottige invloed zou hebben op de werking van het politiewezen.

Dit zou vooral in verkiezingstijd tot uiting komen, en de gevolgen hiervan zijn gemakkelijk te voorzien.

Daarentegen zou het bijzonder statuut voor de politie door middel van hetzelfde verkiezingssysteem, al de politiebeambten in staat stellen de organisatie te kiezen die hun belangen moet verdedigen. Zo worden de politiebeambten niet door het aantal verstikt, maar kunnen zij vrij gebruik maken van de voordelen, die aan een syndikale vertegenwoordiging verbonden zijn.

La subdivision en comités locaux, d'arrondissement, de province, couronnée par un comité national, maintiendrait la police à l'écart de toutes les luttes politiques.

Les comités prévus par la loi ne donnent que des avis présentés aux autorités responsables. Le statut syndical pour la police ne serait donc d'aucune manière un obstacle à la bonne marche des services communaux, mais éclairerait les autorités sur la situation de la police face à ses problèmes propres, qui diffèrent essentiellement de ceux des autres fractions du personnel. Nous y voyons le seul moyen de maintenir la police à l'écart de la lutte politique.

L'intégration des policiers dans les syndicats politiques ne peut leur donner une force supplémentaire, en raison même de la division politique du pays. Elle permettrait uniquement de donner au problème de la défense des intérêts policiers un cachet politique qui serait néfaste aux solutions nationales tant souhaitées pour les services de l'ordre public.

4° L'adoption du projet gouvernemental incorporant les policiers dans le statut unique aurait pour conséquence de noyer la police dans la masse des électeurs administratifs. La compétence accordée aux commissions syndicales porterait devant des agents de toutes catégories, représentant leur organisation respective, des questions relatives aux intérêts professionnels et moraux des officiers et agents de police, y compris celles concernant la formation professionnelle du personnel, l'organisation matérielle des services et l'amélioration des conditions de travail, tous des problèmes intimement liés à la fonction et que les délégués précités ne sont pas préparés, professionnellement parlant, à discuter.

5° Enfin, on sait que le statut syndical des agents de l'Etat accorde le bénéfice de sa protection à des milliers de fonctionnaires et agents, mais exclut du champ d'application assigné à l'arrêté, les officiers de la police judiciaire près les parquets, soit au maximum 500 personnes. Ce groupe a obtenu un statut spécial par l'arrêté du 21 février 1956. Cette exclusion est uniquement motivée par la prise en considération du statut particulier et la mission spéciale donnée par la loi à ces officiers et agents. Leur mission est cependant beaucoup plus indépendante que celle de l'agent de police communal et donc plus facilement défendable. Le cadre de la police judiciaire ne représente que le vingtième du cadre de la police communale, qui compte environ 10.000 unités. L'arrêté du 21 février 1956 constitue incontestablement un précédent qui doit bénéficier à la police communale.

* * *

Nous avons ainsi exposé les principales raisons qui, croyons-nous, motivent l'exclusion du personnel de la police communale du champ d'application du projet gouvernemental et doivent inciter le Parlement à créer le statut syndical propre à ce personnel.

La très grande majorité des policiers le souhaite.

Le Parlement a le devoir d'y être attentif. Il n'est d'ailleurs pas sans intérêt de souligner qu'un statut spécial de la police ne serait pas de nature à nuire aux syndicats politiques, puisque toutes les organisations reconnues comptant des policiers pourraient solliciter les suffrages des électeurs, comme c'est d'ailleurs le cas dans le statut syndical spécial de la police judiciaire.

De indeling in plaatselijke, arrondissementale, provinciale comité's, overkoepeld door een nationaal comité, zou de politie buiten de politieke strijd houden.

De bij de wet opgerichte comité's verstrekken alleen adviezen die aan de verantwoordelijke overheid worden voorgelegd. Het syndicaal statuut voor de politie zou dus de goede gang van de gemeentedienst geenszins belemmeren, maar het zou de overheid voorlichten nopens de houding van de politie tegenover haar eigen problemen, die uiteraard verschillen van deze van de andere personeelsfracties. Onzes inziens is dit het enige middel om de politie buiten de politieke strijd te houden.

De opnemng van de politiebeambten in de politieke vakverenigingen kan hun, wegens de politieke verdeeldheid van het land, niet meer gezag verlenen. Zij zou het alleen mogelijk maken op het probleem van de verdediging der belangen van de politiebeambten een politieke stempel te drukken, die de nationale oplossingen die door de openbare ordediensten ten zeerste gewenst word, in het gedrang zou brengen.

4° De goedkeuring van het regeringsontwerp waarbij de politiebeambten in één enkel statuut worden opgenomen zou tot gevolg hebben dat de politie in de massa der administratieve kiezers zou verzinken. Wegens de bevoegdheid van de syndicale commissies zouden aan ambtenaren uit alle categorieën die hun respectieve organisaties vertegenwoordigen, kwesties worden voorgelegd betreffende de beroeps- en zedelijke belangen van de politieofficiëren en -agenten, ook deze welke betrekking hebben op de beroepsopleiding van het personeel, de stoffelijke organisatie van de diensten en de verbetering der arbeidsvoorwaarden; problemen die nauw verwant zijn met de functie en waartoe bedoelde afgevaardigden, professioneel gesproken, niet zijn voorbereid.

5° Ten slotte is het bekend dat het syndicaal statuut voor het Rijkspersoneel duizenden beambten en ambtenaren beschermt, maar dat de officieren van de gerechtelijke politie bij de parketten, zegge ten hoogste 500 personen, van het toepassingsgebied van het besluit zijn uitgesloten. Deze groep kreeg door het besluit van 21 februari 1956 een speciaal statuut. Deze uitsluiting is alleen gewettigd door het bijzonder statuut en de bijzondere taak waarmee deze officieren en agenten door de wet worden belast. Hun taak is echter veel zelfstandiger dan die van de gemeentelijke politiebeambten en derhalve gemakkelijker te verdedigen. Het kader van de gerechtelijke politie vormt slechts één twintigste van het kader van de gemeentepolitie, dat ongeveer 10.000 eenheden telt. Het besluit van 21 februari 1956 is onbetwistbaar een precedent dat aan de gemeentepolitie ten goede moet komen.

* * *

Wij hebben nu de voornaamste redenen uiteengezet die onzes inziens pleiten voor de uitsluiting van het personeel van de gemeentepolitie uit het toepassingsgebied van het regeringsontwerp en die het Parlement er zou moeten toe bewegen aan dit personeel een speciaal statuut te verlenen.

Dit wordt door de grote meerderheid der politiebeambten gewenst.

Het is de plicht van het Parlement, zijn aandacht te besteden aan dit probleem. Het is trouwens niet zonder belang, er op te wijzen dat een speciaal statuut voor de politie niet schadelijk zou zijn voor de politieke vakverenigingen, aangezien alle erkende organisaties die politiebeambten onder hun leden tellen naar de stemmen van de kiezers zouden kunnen dingen, zoals trouwens bepaald is in het speciaal statuut van de gerechtelijke politie.

Terminons en exprimant une appréhension. Si le Parlement devait imposer le monopole des syndicats politiques, à l'encontre de la liberté syndicale complète, nous risquons fort de voir se former au sein de la police communale belge une action tendant à obtenir, par les élections légales, des mandats communaux, provinciaux et parlementaires, dans le chef des policiers pensionnés ou de personnes non en activité, qui serviraient les intérêts méconnus des policiers.

Autrement dit, la police se verrait forcée de se lancer dans la bataille électorale.

Ce n'est évidemment pas à ce résultat que veut tendre le projet gouvernemental.

Laten wij tot besluit uiting geven aan een zekere bezorgdheid. Indien het Parlement, in plaats van volledige syndikale vrijheid, het monopolie van de politieke vakverenigingen mocht opdringen, lopen wij gevaar dat in de Belgische gemeentepolitie een actie zal ontstaan om door middel van wettelijke verkiezingen gemeentelijke, provinciale of parlementaire mandaten te bekomen voor gepensioneerde politiebeambten of op non-actief gestelde personen, die de miskende belangen van de politiebeambten zouden behartigen.

Met andere woorden : de politie zou verplicht zijn zich in de verkiezingsstrijd te werpen.

Het spreekt vanzelf dat dit niet het doel kan zijn van het regeringsontwerp.

A. SAINT-REMY.

PROPOSITION DE LOI

CHAPITRE PREMIER.

Champ d'application du statut syndical.

Article premier.

La présente loi règle les rapports entre les provinces, les communes et les organisations syndicales des membres de la police communale tant urbaine que rurale, qui sont agréées auprès du Ministère de l'Intérieur, ainsi que les rapports entre ces organisations syndicales et l'Etat.

CHAPITRE II.

Agréation des organisations syndicales.

Art. 2.

Le Roi agréé les organisations syndicales :

1° qui groupent les policiers en activité de service ou admis à la pension;

2° qui adressent au Ministère de l'Intérieur, sous pli recommandé à la poste, une copie de leurs statuts et la liste de leurs dirigeants responsables;

3° dont les statuts ne comportent aucune disposition qui pourrait avoir pour conséquence d'astreindre leurs membres soit à des obligations ou activité qui seraient contraires aux lois et règlements ou susceptibles d'entraver l'administration de la justice ou l'exercice régulier de leurs devoirs, soit à des suspensions de service.

Les organisations syndicales agréées doivent communiquer de même, dans les trois mois, les modifications apportées à leurs statuts ou à la liste de leurs dirigeants responsables. L'agrément peut être refusé ou retiré par arrêté royal motivé, les dirigeants responsables de l'organisation entendus.

WETSVOORSTEL

EERSTE HOOFDSTUK.

Toepassingsgebied van het syndikaal statuut.

Eerste artikel.

Deze wet regelt de betrekkingen tussen de provincies, de gemeenten en de syndikale organisaties van de door het Ministerie van Binnenlandse Zaken erkende leden van de gemeentelijke politie, zo van steden als van plattelandsgemeenten, alsmede de betrekkingen tussen die syndikale organisaties en de Staat.

HOOFDSTUK II.

Erkenning van de syndikale organisaties.

Art. 2.

De Koning erkent de syndikale organisaties :

1° die politiebeambten in actieve dienst of gepensioneerde politiebeambten groeperen;

2° die het Ministerie van Binnenlandse Zaken bij een ter post aangetekend schrijven een afschrift van hun statuten en de lijst van hun verantwoordelijke leiders toezenden;

3° waarvan de statuten geen enkele bepaling bevatten, welke tot gevolg kan hebben, hetzij hun leden verplichtingen of bezigheden op te leggen, die in strijd zijn met de wetten en reglementen of van zodanige aard zijn dat zij de rechtsbedeling of de regelmatige vervulling van hun plichten kunnen hinderen, hetzij hen tot dienstonderbrekingen te nopen.

De erkende syndikale organisaties moeten binnen drie maanden eveneens kennis geven van de wijzigingen in hun statuten of in de lijst van de verantwoordelijke leiders. De erkenning kan bij een met redenen omkleed koninklijk besluit worden geweigerd of ingetrokken, de verantwoordelijke leiders van de organisatie gehoord.

Hors le cas où le retrait est motivé par le manquement à l'obligation imposée à l'alinéa 2, le refus ou le retrait est soumis à l'avis préalable du comité national de consultation syndicale.

Les arrêtés royaux portant, refusant ou retirant l'agrément sont publiés sans délai au *Moniteur Belge*.

CHAPITRE III.

Modalités de l'action syndicale.

Art. 3.

Les organisations syndicales agréées ont qualité pour entretenir directement avec les administrations publiques visées à l'article premier, les relations nécessaires à l'exercice de leur mission.

Elles désignent les représentants du personnel dans les comités de consultation syndicale pour occuper les sièges qu'elles y ont obtenus à la suite de l'élection prévue au chapitre V.

Le Roi fixe les autres avantages que l'agrément confère aux organisations syndicales.

Art. 4.

Les délégués syndicaux sont les dirigeants responsables des organisations syndicales agréées et les mandataires de celles-ci.

Art. 5.

Les délégués syndicaux qui exercent leur mission dans un comité de consultation syndicale doivent être agréés par l'autorité qui désigne les représentants de l'administration dans le comité.

L'agrément ne peut être refusé ou retiré qu'après avis du comité et le délégué entendu.

Les délégués agréés reçoivent une carte d'agrément dont le Roi détermine la forme et les conditions d'octroi et sur présentation de laquelle ils sont autorisés à assister aux enquêtes administratives requises pour l'examen des questions portées à l'ordre du jour des comités dont ils sont membres.

Art. 6.

Les délégués syndicaux obtiennent, à la demande de l'organisation dont ils font partie, des congés spéciaux pour exercer des missions syndicales de courte durée.

Ces congés ne sont pas comptés dans le congé annuel de vacances. Ils ne donnent lieu ni à prestations supplémentaires, ni à retenues de traitement.

Art. 7.

Sauf s'ils sont titulaires d'une fonction prévue comme unique par la loi, les policiers peuvent, à titre de délégués syndicaux, exercer leur activité syndicale d'une façon régulière et permanente. Ils sont alors placés dans la position de détachement syndical.

Ils conservent, dans cette position, leurs droits à la rémunération, à l'avancement et à la pension de retraite. Leur rémunération sera recouvrée à charge de leur organisation syndicale, selon les règles arrêtées par le Roi. Ils sont répu-

Buiten het geval waarin de erkenning wordt ingetrokken wegens tekortkoming aan de bij het tweede lid opgelegde verplichting, wordt de weigering of de intrekking vooraf voor advies voorgelegd aan de nationale syndikale raad.

De koninklijke besluiten, waarbij de erkenning wordt verleend, geweigerd of ingetrokken, worden zonder uitstel in het *Belgisch Staatsblad* bekendgemaakt.

HOOFDSTUK III.

Regelen voor de syndikale actie.

Art. 3.

De erkende syndikale organisaties zijn bevoegd rechtstreeks met de in artikel 1 bedoelde openbare besturen de betrekkingen te onderhouden, die voor het vervullen van hun taak vereist zijn.

Zij wijzen de vertegenwoordigers van het personeel in de syndikale raden van advies aan om er de zetels in te nemen die zij ingevolge de in hoofdstuk V voorgeschreven verkiezingen hebben behaald.

De Koning bepaalt de andere voordelen die de erkenning voor de syndikale organisaties medebrengt.

Art. 4.

De syndikale afgevaardigden zijn de verantwoordelijke leiders van de erkende syndikale organisaties en de vertegenwoordigers ervan.

Art. 5.

Syndikale afgevaardigden die hun taak in een syndikale raad van advies vervullen, moeten worden erkend door de overheid die de vertegenwoordigers van het bestuur in de raad aanwijst.

De erkenning kan slechts geweigerd of ingetrokken worden na raadpleging van de raad, de afgevaardigde gehoord.

De erkende afgevaardigden ontvangen een erkenningskaart waarvan de vorm en de uitreikingsvoorwaarden door de Koning worden bepaald en op vertoon waarvan zij gerechtigd zijn aanwezig te zijn bij de administratieve enquêtes, vereist voor het onderzoek van de vraagstukken die worden geplaatst op de agenda van de raden waarvan zij lid zijn.

Art. 6.

Op verzoek van de organisaties waartoe zij behoren, bekomen de syndikale afgevaardigden speciaal verlof voor het vervullen van syndikale opdrachten van korte duur.

Dit verlof telt niet mede in het jaarlijks vacantieverlof. Het geeft geen aanleiding tot compensatoire dienst noch tot enige inhouding van wedde.

Art. 7.

Behalve wanneer zij titularis zijn van een betrekking die krachtens de wet slechts door een persoon kan worden bekleed, kunnen de politiebeambten als syndikaal afgevaardigde hun syndikale werkzaamheid regelmatig en blijvend uitoefenen. Zij bevinden zich dan in de toestand van syndikale detachering.

In deze toestand behouden zij hun recht op bezoldiging, op bevordering en op rustpensioen. Hun bezoldiging wordt, volgens de door de Koning bepaalde regelen, op hun syndikale organisatie verhaald. Voor de uitoefening van het

tés en activité pour l'exercice du droit de participer aux élections syndicales.

Lorsqu'un avancement de grade auquel ils peuvent prétendre a lieu au cours du congé, ils sont nommés au grade conféré, à la date de l'avancement, même en dehors de toute vacance d'emploi :

1° s'ils sont depuis deux ans au moins en congé pour mission syndicale;

2° si l'un des agents qui les suit au classement déterminé par l'ancienneté dans leur grade ou dans tout grade équivalent est promu;

3° s'ils ont satisfait aux épreuves éventuellement requises pour l'obtention de l'avancement de grade;

4° si, le cas échéant, le dernier signalement qui leur a été attribué est au moins égal à celui de l'agent promu.

A l'expiration de leur congé, les agents promus conformément à l'alinéa 3 sont affectés, par priorité, à un emploi vacant correspondant à leur grade et à l'occupation duquel ils peuvent prétendre. Entre agents de grade égal à affecter suivant ces dispositions, la priorité pour l'affectation est déterminée par l'ancienneté dans le grade considéré.

Art. 8.

Il est interdit aux délégués syndicaux agréés, sous peine de retrait de leur agrégation et, le cas échéant, de rappel en service, de divulguer les faits et documents auxquels l'autorité qui les agrée attribue un caractère confidentiel.

Art. 9.

Les délégués ne peuvent être poursuivis disciplinairement pour leur action syndicale, sauf pour l'infraction à l'article 8.

CHAPITRE IV.

Des comités de consultation syndicale.

Section première.

Des divers comités.

Art. 10.

Il est institué pour l'ensemble des policiers soumis à la présente loi, un comité national de consultation syndicale présidé par le Ministre de l'Intérieur ou son délégué.

Art. 11.

Il est institué dans chaque province, auprès de la députation permanente du Conseil provincial, un comité de consultation pour les policiers. Ce comité est présidé par le Gouverneur ou son délégué.

Art. 12.

Il est institué dans chaque commune où le nombre des policiers soumis à la présente loi n'est pas inférieur à 12;

recht om aan de syndikale verkiezingen deel te nemen, worden zij geacht in werkelijke dienst te zijn.

Wanneer er een bevordering in graad waarop zij kunnen aanspraak maken, plaats heeft tijdens hun verlof, worden zij tot de toegekende graad benoemd met ingang van de datum der bevordering, zelfs indien er geen betrekking vacant is :

1° indien zij ten minste sinds twee jaar met verlof zijn wegens syndikale opdracht;

2° indien een der beambten die hen volgt in de rangschikking naar anciënniteit in hun graad of een gelijkwaardige graad, bevorderd wordt;

3° indien zij geslaagd zijn voor de examens die eventueel vereist worden voor het bekomen van de bevordering in graad;

4° indien, in voorkomend geval, het laatste hun toegekende signalement ten minste even goed is als dat van de bevorderde beambte.

Wanneer hun verlof verstrijkt, worden de overeenkomstig artikel 3 bevorderde beambten bij voorrang aangesteld in een vacante betrekking die overeenstemt met hun graad en waarop zij aanspraak kunnen maken. Moeten er volgens deze regeling verscheidene beambten met dezelfde graad aangesteld worden, dan wordt de voorrang voor de aanstelling geregeld volgens de anciënniteit in die graad.

Art. 8.

Het is de erkende syndikale afgevaardigden verboden, op straffe van intrekking van hun erkenning, en, in voorkomend geval, van terugroeping in dienst, ruchtbaarheid te geven aan feiten en documenten welke de overheid die hen erkent als vertrouwelijk beschouwt.

Art. 9.

De afgevaardigden kunnen niet tuchtrechtelijk vervolgd worden wegens hun syndikale actie, behalve wegens overtreding van artikel 8.

HOOFDSTUK IV.

Syndikale raden van advies.

Eerste afdeling.

De verschillende raden.

Art. 10.

Voor alle politiebeambten op wie deze wet van toepassing is, wordt een nationale syndikale raad van advies ingesteld, voorgezeten door de Minister van Binnenlandse Zaken of door zijn gemachtigde.

Art. 11.

In elke provincie wordt bij de bestendige Deputatie van de Provinciale raad een provinciale syndikale raad van advies voor de politiebeambten opgericht. Deze raad wordt voorgezeten door de gouverneur of zijn gemachtigde.

Art. 12.

In elke gemeente waar het aantal politiebeambten, op wie deze wet toepasselijk is, niet minder dan twaalf bedraagt,

un comité local de consultation syndicale présidé par le bourgmestre ou son délégué.

Art. 13.

Il est institué dans chaque arrondissement pour les communes où il n'est pas institué de comité local, un comité d'arrondissement de consultation syndicale, présidé par le commissaire d'arrondissement ou par son délégué.

Section 2.

Composition des comités de consultation syndicale.

Art. 14.

§ 1. — Le Roi fixe le nombre de délégués syndicaux au sein des divers comités. Ce nombre ne peut être inférieur à trois ni supérieur à dix, sauf pour le comité national de consultation syndicale qui en comptera douze.

Le nombre de délégués de l'administration est fixé par le Ministre de l'Intérieur pour le comité national de consultation syndicale; par le conseil provincial pour le comité provincial; par le commissaire d'arrondissement pour le comité d'arrondissement; par le conseil communal pour le comité local. Ce nombre ne peut dépasser celui des délégués syndicaux. Chaque délégué effectif a un suppléant.

§ 2. — Les organisations syndicales agréées qui n'ont pas obtenu de siège au comité national, mais qui en ont obtenu dans un autre comité, peuvent déléguer au comité national un représentant avec voix consultative.

Art. 15.

Les délégués de l'administration sont désignés :

- 1° au comité national, par le Ministre de l'Intérieur;
- 2° au comité provincial, par la députation permanente;
- 3° au comité d'arrondissement, par le commissaire d'arrondissement;
- 4° au comité local, par le bourgmestre en vertu de l'article 90 de la loi communale.

Art. 16.

Les délégués syndicaux sont désignés par les organisations syndicales, proportionnellement au nombre de sièges obtenus à l'élection.

Art. 17.

Le Président de chaque comité est assisté d'un secrétaire qu'il désigne.

Section 3.

Compétence des comités de consultation syndicale.

Art. 18.

Les autorités intéressées doivent soumettre pour avis, selon le cas, à l'un des comités institués par les articles 11, 12 et 13, toutes questions relatives aux intérêts matériels,

wordt een plaatselijke syndikale raad van advies ingesteld, voorgezeten door de burgemeester of zijn gemachtigde.

Art. 13.

In elk arrondissement wordt voor de gemeenten waar geen plaatselijke raad is ingesteld, een syndikale raad van advies voor het arrondissement ingesteld voorgezeten door de arrondissementscommissaris of zijn gemachtigde.

Afdeling 2.

Samenstelling van de syndikale raden van advies.

Art. 14.

§ 1. — De Koning bepaalt het getal der syndikale afgevaardigden in de verschillende raden. Dit getal mag niet lager zijn dan drie en niet hoger dan tien, behalve voor de nationale syndikale raad van advies die er twaalf telt.

Het getal afgevaardigden van het bestuur wordt bepaald door de Minister van Binnenlandse Zaken voor de nationale syndikale raad van advies; door de provinciale raad voor de provinciale raad van advies; door de arrondissementscommissaris voor de raad van het arrondissement; door de gemeenteraad voor de plaatselijke raad. Dit getal mag niet hoger zijn dan het getal der syndikale afgevaardigden. Ieder gewoon afgevaardigde heeft een plaatsvervanger.

§ 2. — De erkende syndikale organisaties die geen zetel in de nationale raad hebben bekomen maar er wel hebben bekomen in een andere raad, kunnen naar de nationale raad een vertegenwoordiger met raadgevende stem afvaardigen.

Art. 15.

De afgevaardigden van het bestuur worden aangewezen:

- 1° voor de nationale raad, door de Minister van Binnenlandse Zaken;
- 2° voor de provinciale raad van advies door de bestendige deputatie;
- 3° voor de raad voor het arrondissement, door de arrondissementscommissaris;
- 4° voor de plaatselijke raad, door de burgemeester, krachtens artikel 90 van de gemeentewet.

Art. 16.

De syndikale afgevaardigden worden aangewezen door de syndikale organisaties in verhouding tot het aantal bij de verkiezing behaalde zetels.

Art. 17.

De voorzitter van elke raad wordt bijgestaan door een secretaris die hij aanwijst.

Afdeling 3.

Bevoegdheid van de syndikale raden van advies.

Art. 18.

De betrokken autoriteiten moeten aan een der bij de artikelen 11, 12 en 13 ingestelde raden, naar gelang van het geval, voor advies alle vraagstukken voorleggen in ver-

professionnels et moraux des policiers et notamment : la classification des fonctions et la qualification des emplois, les conditions d'admission et de promotion, le régime et les sanctions disciplinaires, le statut de pension et de mise en disponibilité, les congés, toutes mesures et suggestions relatives à la formation professionnelle des policiers, à l'organisation matérielle des services, à l'amélioration des conditions et des lieux de travail, ainsi qu'à l'hygiène et à la sécurité des policiers.

Les mêmes questions sont soumises au comité dans le mois de la demande qui en est faite par une organisation syndicale agréée qui y est représentée.

Elles sont soumises au comité national lorsqu'elles intéressent des policiers relevant de plusieurs comités.

Art. 19.

Le Gouverneur et la députation permanente sollicitent l'avis du comité provincial lorsqu'ils se proposent d'improver une décision qui a dû être soumise à un comité d'arrondissement ou à un comité local.

Art. 20.

Les comités de consultation syndicale participent à la gestion des services sociaux et toutes autres commissions créés ou à créer dans l'intérêt du personnel.

Section 4.

Dispositions organiques générales.

Art. 21.

Les comités de consultation syndicale sont convoqués par leur président. Ils ne peuvent délibérer valablement que si la majorité des délégués syndicaux et un délégué de l'administration sont présents.

Si l'assemblée n'est pas en nombre, l'ordre du jour est reporté à la séance suivante, fixée dans la huitaine, où elle en délibère valablement quel que soit le nombre de membres présents.

Art. 22.

Les comités sont tenus d'émettre leur avis dans le délai d'un mois prenant cours le jour où la demande d'avis est inscrite pour la première fois à l'ordre du jour d'une séance. En cas d'urgence, l'autorité à laquelle l'avis est destiné peut ramener ce délai à dix jours. Passé le délai, l'avis n'est plus requis.

Art. 23.

Le président dirige les débats et assure l'ordre de l'assemblée. Pas plus que le secrétaire, il ne se prononce sur les questions discutées. L'avis est motivé et mentionne l'opinion des membres présents individuellement ou par groupe.

Art. 24.

Chaque comité arrête son règlement d'ordre intérieur qui doit être approuvé par les autorités désignées par le Roi.

band met de materiële, professionele en morele belangen van de politiebeambten en met name : de classificering der functies en de kwalificaties der ambten, de toelatings- en de bevorderingsvoorwaarden, de tuchtregeling en de tuchtstraffen, de pensioenregeling en de regeling inzake terbeschikkingstelling, de verloven, alle maatregelen en suggesties aangaande de beroepsopleiding der politiebeambten, de materiële organisatie van de diensten, de verbetering der arbeidsomstandigheden en -plaatsen, alsmede de hygiëne en de veiligheid der politiebeambten.

Dezelfde vraagstukken worden aan de raad voorgelegd binnen een maand nadat een daarin vertegenwoordigde erkende syndikale organisatie dit heeft gevraagd.

Zij worden aan de nationale raad voorgelegd wanneer zij betrekking hebben op politiebeambten die van verschillende raden afhangen.

Art. 19.

De Gouverneur en de bestendige deputatie vragen het advies van de provinciale raad van advies, wanneer zij voornemens zijn een beslissing, die aan een arrondissementsraad of aan een plaatselijke raad moest worden voorgelegd, niet goed te keuren.

Art. 20.

De syndikale raden van advies nemen deel in het beheer van de diensten voor maatschappelijk hulpbetoon en van alle andere commissies, voor het welzijn van het personeel in het leven geroepen of te roepen.

Afdeling 4.

Algemene organieke bepalingen.

Art. 21.

De syndikale raden van advies worden door hun voorzitter bijeengeroepen. Zij kunnen slechts geldig beraadslagen, wanneer de meerderheid der syndikale afgevaardigden en één afgevaardigde van het bestuur aanwezig zijn.

Wanneer de vergadering niet in voldoende getale is, wordt de agenda verschoven naar de volgende, binnen acht dagen vastgestelde, vergadering, waarop zij, er geldig over beraadslaagt en beslist, ongeacht het getal der aanwezige leden.

Art. 22.

De raden zijn gehouden hun advies uit te brengen binnen de termijn van een maand met ingang van de dag waarop de adviesaanvraag voor de eerste maal wordt ingeschreven op de agenda van een vergadering. In spoedgevallen kan de overheid voor wie het advies bestemd is, deze termijn tot tien dagen verminderen. Eenmaal de termijn verstreken, is het advies niet meer vereist.

Art. 23.

De voorzitter leidt de debatten en handhaaft de orde in de vergadering. Evenmin als de secretaris spreekt hij zich uit over de besproken vraagstukken. Het advies wordt met redenen omkleed en vermeldt de zienswijze van de aanwezige leden, afzonderlijk of per groep.

Art. 24.

Elke raad stelt zijn reglement van orde vast; dit moet worden goedgekeurd door de overheid aangewezen door de Koning.

Art. 25.

Toute décision prise sur l'avis d'un comité doit en faire mention et indiquer, le cas échéant, les motifs pour lesquels elle s'écarte de l'avis émis par la majorité des délégués syndicaux. Elle est notifiée dans le mois au comité.

CHAPITRE V.

Des élections.

Art. 26.

L'élection a lieu tous les quatre ans, au cours du premier trimestre, entre les organisations syndicales agréées.

Art. 27.

Sont électeurs, les policiers en activité depuis trois mois au moins au jour de l'élection, à moins qu'ils ne soient sous les armes; exception est faite pour ceux qui effectuent une période de rappel. La participation au vote est obligatoire, toute abstention non justifiée est punie disciplinairement.

Art. 28.

Chaque électeur n'a droit qu'à une voix.

Art. 29.

L'élection a lieu au scrutin secret, suivant la procédure fixée par le Roi.

CHAPITRE VI.

Dispositions finales.

Art. 30.

Les articles 2, alinéas 2 et 3, et 5, alinéa 2, ne deviennent applicables aux refus d'agrément qu'à partir de la constitution du comité appelé à émettre l'avis.

Art. 31.

Les pouvoirs conférés au Roi, par les articles 7, alinéa 2, 14, paragraphe 1, alinéa 1; 24 et 29 prennent fin trois mois après l'entrée en vigueur de la présente loi.

Art. 32.

L'article 14 de la loi du 21 décembre 1927 est abrogé en ce qui concerne les agents de police.

Art. 25.

Elke op het advies van een raad genomen beslissing moet van dit advies melding maken en, in voorkomend geval, aangeven waarom zij afwijkt van het door de meerderheid der syndikale afgevaardigden uitgebrachte advies. Binnen de maand wordt zij ter kennis gebracht van de raad.

HOOFDSTUK V.

Verkiezingen.

Art. 26.

De verkiezingen worden gehouden om de vier jaar tijdens het eerste kwartaal, onder de erkende syndikale organisaties.

Art. 27.

Kiesgerechtigd zijn de politiebeambten, die op de dag van de verkiezing sedert ten minste drie maanden in werkelijke dienst zijn, behalve indien zij onder de wapens zijn; er wordt uitzondering gemaakt voor hen, die voor een wederoproepingstermijn onder de wapens zijn. Deelneming aan de stemming is verplichtend; op iedere onthouding zonder geldige reden staan tuchtstraffen.

Art. 28.

Elke kiezer heeft slechts recht op één stem.

Art. 29.

De verkiezing heeft plaats bij geheime stemming, op de door de Koning bepaalde wijze.

HOOFDSTUK VI.

Slotbepalingen.

Art. 30.

Op weigering van erkenning vinden de artikelen 2, tweede en derde lid, en 5, tweede lid, eerst toepassing wanneer de tot adviseren bevoegde raad is samengesteld.

Art. 31.

De door de artikelen 7, tweede lid, 14, § 1, eerste lid, 24 en 29 aan de Koning opgedragen bevoegdheden nemen een einde drie maanden na de inwerkingtreding van deze wet.

Art. 32.

Artikel 14 van de wet van 21 december 1927 wordt opgeheven wat de politieagenten betreft.

A. SAINT-REMY,
F. LEFERE,
E. CHARPENTIER.